

DUCHOVNÝ ŽIVOT
V NEMOCNICI

Je veľa toho,
po čom túžime.

Málo toho,
čo v živote nechceme.

To, čo nechceme, najlepšie vieme vtedy,
keď musíme trpieť!

Slabosť, choroba, zlyhanie,
bezmocnosť, strach...
neraz všetko spojené
s pobytom v nemocnici!

Tí, ktorí sú tam pacientmi,
príbuzní, ktorí ich tam navštevujú,
zdravotníci, ktorí slúžia...

Všetci spolu,
každý iným spôsobom,
účastníci, svedkovia,
pozorovatelia utrpenia
na sebe i na inom.

● Vieme, ale...

To, čo už bolo u nás v živote spojené s utrpením, nás mohlo urobiť silnejšími, odolnejšími, krajšími, ľudskejšími, schopnejšími žiť.

Ako to?

Niečo, čo nás tlačilo k zemi, nám zároveň mohlo umožniť, aby sme vytvorili protitlak a bránili sa.

Čo mi pomôže?
Kto mi pomôže?

Byť v nemocnici je zároveň príležitosť pre nás všetkých, aby sme sa nedali!

Môžeme aj pomocou
duchovnej služby využiť

a spojiť ho s otvorenosťou

Vytvoriť tak
život človeka
s otvoreným náručím
a srdcom:

Takí ľudia spoznajú

prečo žijú a ako chcú ďalej.

V NEMOCNICI

To, čo zaručuje ústava SR a čo súčasne obsahujú práva pacienta ohľadne duchovného života, je pre mnohých ľudí novým objavom.

Objav je v tom, že (možno počas kontaktu s duchovným v nemocnici) človek zistí, že má i duchovný život. Čiže má potrebu nielen uzdraviť sa a upokojiť sa, ale aj potrebu nájsť silu na toto uzdravenie a upokojenie. Nájsť silu znamená uznať duchovný život. Je to pomoc pre človeka, ktorý spozná, že to chce a potrebuje. A môže ísť aj o človeka, ktorý nie je náboženský ani nábožný.

Duchovný život je totiž prítomný v každom človeku. Nielen v takom, ktorý uznáva, že duchovný život má. Ved' i popieranie vlastného duchovného života je dôkazom toho, že jestvuje. Iste, kvalita duchovného života a duchovného zdravia je závislá od toho, čo človek s týmto rozmerom svojho života dokáže.

Nemocnica je miesto, kde človek môže dovoliť, aby sa jeho duchovný život rozvinul, prehĺbil a obohatil. Jeho pomocou môže dávať a prijímať uzdravovanie.

NA ODDELENIACH

by mali byť informácie a kontakty na duchovných cirkví, najbližší farský úrad, cirkevný zbor... Je možné pýtať sa, ako v nemocničnom zariadení funguje duchovná služba. Pacient má právo o túto službu požiadať.

Okrem toho, pre mobilných pacientov je k dispozícii na nástenke oddelenia aj informácia o možnostiach pre duchovný život na oddelení i v nemocničnej kaplnke.

Úlohou Nemocničnej duchovnej služby (NDS) je starostlivosť o duchovný život pacienta, jeho rodiny, zamestnancov zariadenia ako aj skontaktovanie ďalšej pomoci.

DUCHOVNÝ ŽIVOT

počas hospitalizácie je veľmi individuálny a odvíja sa od telesno-duševných schopností pacienta. V akceptácii duchovnej služby jestvujú hranice, ktoré určuje zdravotný stav pacienta.

Na podnet najbližších príbuzných možno slúžiť i tým pacientom, ktorí sú v bezvedomí, pričom sa osobitná starostlivosť zameriava aj na rodinu pacienta.

Úplne inak duchovná starostlivosť a správanie prebieha pri pacientovi, ktorý netrpí momentálne bolesťou, je náročný vo svojich duchovných potrebách a má zdravý duchovný život.

DUCHOVNÝ ŽIVOT

možno vnímať u pacientov z rozličných hľadísk, napríklad podľa:

- vývojových období v našom živote,
- kultúry a tradície ktorá nás poznačí,
- rodiny, ktorá nás formuje,
- vplyvu rozličných prostredí, ktorými sme prechádzali,
- rastu náboženského vedomia a poznania, ku ktorému sme sa dostali,
- cirkvi alebo náboženského spoločenstva, v ktorom žijeme,
- momentálnej mentálnej, vôľovej a citovej dispozície,
- stupňov aktívneho prežívania kríz vo vnútornom živote,
- duchovných zranení, t. j. osobných previnení, omylov a hriechov, ktorými sme prešli,
- skúsenosti s inými ľuďmi, ktorí nás mohli obohatiť i odradiť.

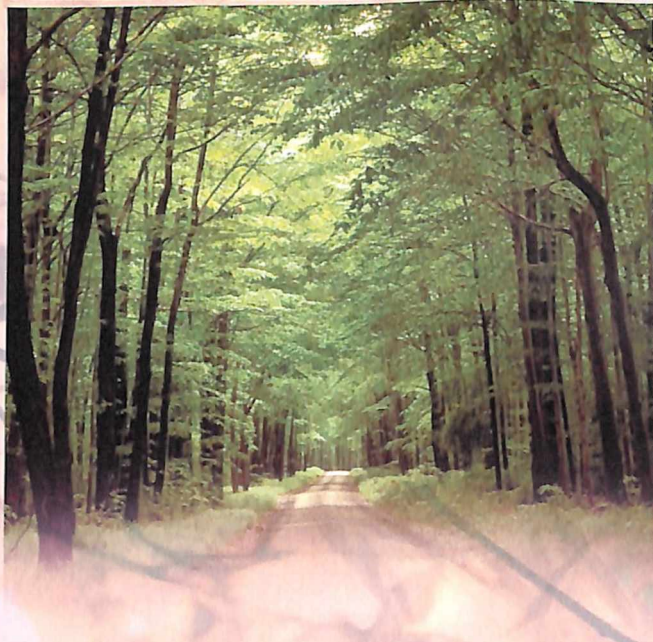
Určite by sme mohli pokračovať vo vyratúvaní rozličných hľadísk, ktoré vplývajú na náš duchovný svet.

No netreba. Stačí, keď si načrtne a rozmyslíme, čoho všetkého sa dotýka náš duchovný život a čo môže náš pobyt v nemocnici vzhľadom na našu minulosť i prítomnosť do budúcnosti uzdraviť.

Čo môžem teda ja – ako pacient – vo svojej situácii dostať?

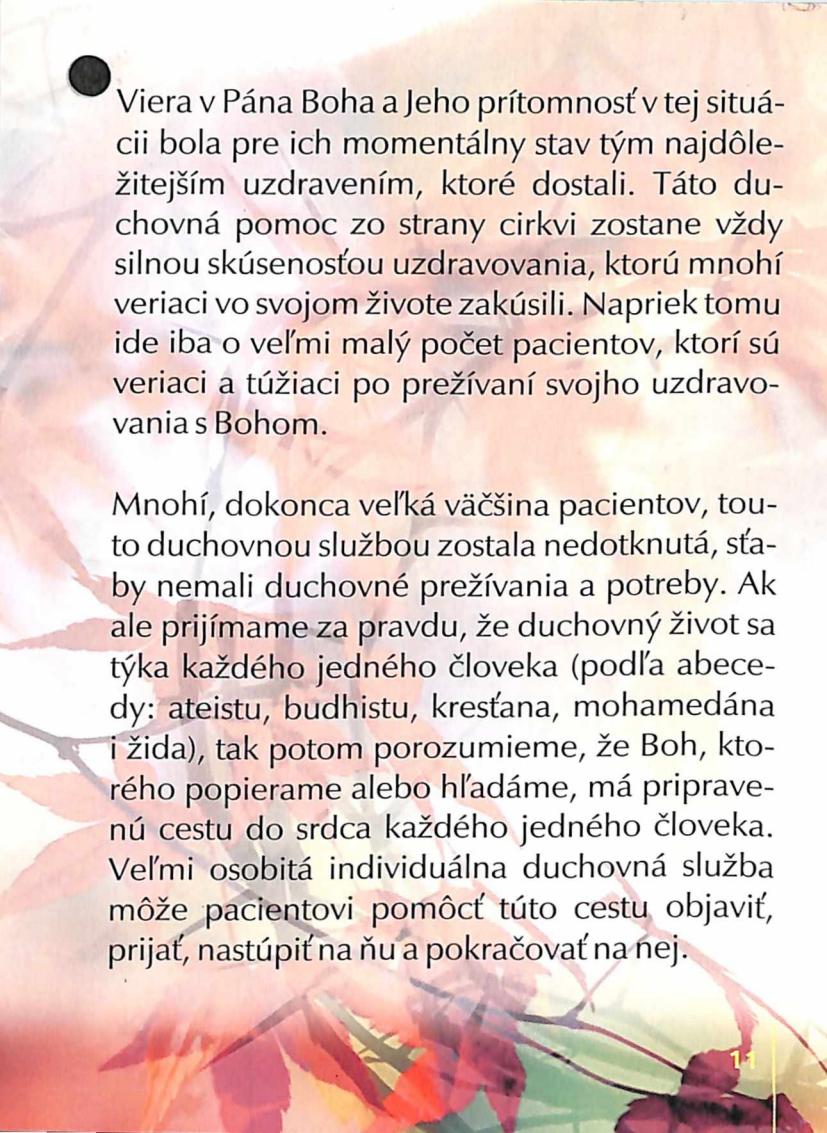
Všetko je závislé od možností, schopností a poznania tých, ktorí sa starajú aj o duchovný život pacienta (rodina, priatelia, zdravotný personál, najmä zdravotné sestry, dobrovoľníci), a tých, ktorí sa starajú predovšetkým o duchovný život pacienta (duchovní, pastorálni asistenti).

Vzájomná komunikácia medzi nimi je nevyhnutná.

DUCHOVNÝ ŽIVOT

sa u nás niekedy (možno aj dnes) v nemocniciach obmedzoval na poskytnutie akejsi útechy. Tí, ktorí boli nábožensky založení a chceli prijať duchovnú pomoc od svojej cirkvi, boli navštívení duchovným.

● Viera v Pána Boha a Jeho prítomnosť v tej situácii bola pre ich momentálny stav tým najdôležitejším uzdravením, ktoré dostali. Táto duchovná pomoc zo strany cirkvi zostane vždy silnou skúsenosťou uzdravovania, ktorú mnohí veriaci vo svojom živote zakúsili. Napriek tomu ide iba o veľmi malý počet pacientov, ktorí sú veriaci a túžiaci po prežívaní svojho uzdravovania s Bohom.

Mnohí, dokonca veľká väčšina pacientov, touto duchovnou službou zostala nedotknutá, sťažby nemali duchovné prežívanie a potreby. Ak ale prijímame za pravdu, že duchovný život sa týka každého jedného človeka (podľa abecedy: ateistu, budhistu, kresťana, mohamedána i žida), tak potom porozumieme, že Boh, ktorého popierame alebo hľadáme, má pripravenú cestu do srdca každého jedného človeka. Veľmi osobitá individuálna duchovná služba môže pacientovi pomôcť túto cestu objaviť, prijať, nastúpiť na ňu a pokračovať na nej.

DUCHOVNÝ ŽIVOT

v ktorom som pozvaný v nemocnici
viac spoznať seba, svet, poslanie
a zmysel toho všetkého, čo žijem

*V kontakte s duchovným sa môžem naňho
obrátiť so žiadosťou o:*

Individuálny duchovný rozhovor – v ňom je dôraz na dialóg. Duchovný počúva a podľa odbornej kompetencie sprevádza svojho pacienta. Nie analyzovanie (rozoberanie), ale syntetizovanie (poskladanie) vnútra človeka môže byť cieľom stretnutia.

Otázky a hľadanie odpovedí – sa týka všetkých duchovných rozporov, napätí a nesúládov v duchovnom živote človeka. Pacient niekedy vyjadruje svoj hnev, odpor, pocit nespravodlivosti života. Duchovný vstupuje do uzdravujúceho procesu pokojom, prijímaním

● človeka, vypočutím, bez ohľadu na to, aký bude výsledok dialógu.

Duchovnú podporu, povzbudenie – keď nie je chuť na rozprávanie a žiada sa iba krátky pozdrav, pranie, stisk ruky, objatie, požehnanie...

Modlitbu – (v kresťanskom ponímaní) v ktorej pomocou uvedomenia si Božej blízkosti predkladáme Pánu Ježišovi svoj momentálny zdravotný stav (strach, obavy, sklamania, nádej, blízkych, tých, čo nás majú v lekárskej a ošetrovateľskej opatere). Náš problém sa stáva pre nás cestou objavovania Božej prítomnosti.

Sviatostný život – t. j. taký, ktorý nás pomocou viery vovádza do osobného stretnutia s Bohom. Pomocou viditeľných znakov prijímame do konkrétnej situácie Božiu prítomnosť.

Krátkodobé alebo dlhodobé sprevádzanie – počas dlhých chvíľ v nemocnici, pred operáciou alebo po nej, pri čakaní na výsledky.

Sprevádzanie zahŕňa empatické počúvanie, zdieľanie, spolucítenie, smútenie.

Duchovné stretnutia – možnosť požiadať duchovného, aby okrem bohoslužieb v kaplnke viedol aj neformálne stretnutia na oddelení nemocnice, zamyslenia, meditácie. Je možné začleniť do týchto stretnutí aj príbuzných pacienta a zdravotníkov.

Duchovný má možnosť pomocou svojich spolupracovníkov, dobrovoľníkov ponúknuť aj tieto služby:

- Zamyslenia na nástenke, myšlienky týždňa – čo obohacuje atmosféru a ovzdušie na oddeleniach nemocnice.
- Dobrú literatúru, prípadne CD, či audiokazety – pomocou nich podľa svojich zdravotných schopností môže pacient prežiť duchovnú obnovu.
- Sprostredkovanie duchovnej služby z iného cirkevného spoločenstva.

- Informácie o mieste a čase bohoslužieb v nemocnici, informácie o sociálnej, právnej, opatrovateľskej pomoci a skontaktovanie s kompetentnými pracovníkmi.
- Možnosť zabezpečiť potrebné veci z lekárne a obchodu prostredníctvom dobrovoľníkov NDS.
- Návštevnú službu, pokiaľ si chorý praje mať kontakt s človekom, ktorý ho môže sprevádzať počas hospitalizácie, najmä ak je opustený alebo mimo regiónu svojho bydliska.
- Dopravnú alebo sprevádzaciu službu, pokiaľ sa chorý s dovoľením lekára chce dostať na prechádzku alebo bohoslužbu.

Rozsah služieb, ktoré môže svojim pacientom duchovný zabezpečiť, je závislý od jeho služobných možností a zariadenia, kde vykonáva službu.

Duchovná služba

Univerzitná nemocnica v Martine

tel.: 043/4203 428 (záznamník)

mobil: 0908 479 735 (non-stop)

Katolícka zdravotnícka únia
www.kzu.sk

MARTIN 89,4

V kaplnke univerzitnej nemocnice
hodina Božieho milosrdenstva o 15.00 h
sv. omša v utorok - piatok o 15.30 h,
v nedeľu o 10.00 h

Na klinikách univerzitnej nemocnice
podľa potreby zamestnancov,
hospitalizovaných pacientov a ich rodín

TRENCÍN 95,5

TRNAVA 98,1

ŽILINA 89,8

RÁDIO LUMEN

SVETLO TVOJICH DNÍ